

● לכתב אורי לוי, שהגיע בהשבעה - יומן אירועים כתבה שלא היתה רק סקופ עיתונאי, אלא גם מיסמך אנושי מרגש. כתיאור הראשון של טביעת המשחתת אילת, לפני 16 שנים, חשף לוי פרשה מחרידה של איולת והונחה. אך חשבים עוד יותר היו המומנטים האנושיים - הרמעות ששפך רביהחבל וזיכרונות הצוות שנותר בחיים. בתום הכתבה נשאלו שאלות רבות ללא מענה: מי אחראי לכך שהגורות ההצלה לא היו במצב תקין? שהתחמושת לא היתה מוכנה לפעולה? שהצוות לא היה מאומן לקרב? שהמש"ת חתת נשלחה במצב זה למשימת-ראווה מטופשת, ללא תכלית נראית-לעין? שאיש לא לקח בחשבון את הנשק החדש שבידי האוייב - בדיוק כפי שזקרה, כעבור שש שנים, במילחמת יום-הכיפורים?

כתב יבין
כבר היינו במקום הזה...

כנסת שכוחה

● לכתב מבט שני צבי לירד, על שתי כתבות-התחקיר שלו, שהצליחו לחשוף מול עדת-הטלוויזיה את עולם החיים הפרלמנטריים בכנסת-ישראל. לירד הצליח להמחיש בטאקט רב את אפסותו של בית-המחוקקים, אפסות ההולכת ומתעצמת מכנסת לכנסת, שהומחשה בהבאתו של הברכהכנסת לשעבר מחרות, ירחנן באדר, מי שהיה בכיר האופוזיציונרים של מפלגתו, לבניין הכנסת. בכתבותיו הצליח להמחיש גם לצופים, שהפוטנציאל הפרלמנטרי אינו קיים בכנסת, ושהכרעותיה הן פועל-יוצא של הנחתות מצד הממשלה וראשיה-הממשלה, מבלי שהיא תהווה כלבישמירה לפונקציות הביצועיות של

שפירא היכה את שטרן

מנהל קרפין - או חדשותו

נושאה של מיפגשים היה אף הוא כי עימות דתיים-חילוניים בירושלים ותושבי השכונה הירושלמית מקור-ברוך. הקרנת מוקד, על נושא רומה, היתה שולפת את העוקץ ממיפגשים.

כמאנקו נגד חטיבת-החדשות הגיע שפירא עד למנכ"ל רשות-השידור, יוסף לסידי, שבצעו אחת עם מנהל-הטלוויזיה, טוביה סער, החליט לתורת ליעקוב אחימאיר לשנות את נושא המוקד ולהעדיף את תוכנית-הכוכה של מיפגשים.

אלא שיעקוב אחימאיר לא היה מוכן לעבור על כך לסדרהיום. הוא הודיע על סירובו לערוך את מוקד על נושא אחר. זו הסיבה שתוכנית מוקד לא שודרה. שום הסבר לא ניתן לצופים הסבלניים.

קוריוז נוסף בפרשה זו: השקופית הי מצולמת על לוח מישורי אותו יום, שבישיבה מהדורת-מבט מורחבת עד לשעה 10 ערב. אלא שמהדורת מבט של אותו ערב היתה קצרה ממהדורה רגילה, ולכן תוכנסה בה כתבת-מילוי ("פילר") של הכתב עוזי בירמן (שנפסלה לשידור כמה ימים קודם לכן) על המצאה חדשה של מיפעל-הטל-טונים סטרד.

מנהל שפירא מוקד -

כתוצאה מהפגיעה האלימה של חרדים בראש עיריית-ירושלים, טדי קולק, החליט עורך מוקד, יעקב אחימאיר, לערוך תוכנית מוקד שעניינה יחסי דתיים-חילוניים בירושלים.

כאשר נודע הדבר לצביקה שפירא ול-מנהל מחלקת סרטי-עודה, דויד גלבוע, מיהרו להשמיע קול צעקה.

הסיבה: כמיסגרת התיכונן החדש של הטלוויזיה עומדת להעיד ביום החמישי הקרוב, שמתנה ימים אחרי מוקד המוצע, הקרנת-כוכה של תוכנית-מלל חדשה בשם מיפגשים. בהנחייתו של הכתב דן מרג' לית.

ממשלת-ישראל. למרבה הצער לא הצליח ולא ניסה לירד להסביר מדוע זה קורה לכנסת, ומדוע קורה שדווקא הטובים שבחברי-הכנסת אינם נבחרים מחדש, כפי שקבע נתנאל לורך, מזכיר-הכנסת לשעבר.

מחשב מושיע

● לכתבת מבט, שרי רז, על כתבתה המר-גשת שעסקה בנער פגוע-מחוזין באחד ממושבי הדרום, שהיה נטול כל קשר עם העולם הסובב אותו, עד לרגע שבו הוכא לביתו מחשב. רו הצליחה להמחיש באמצעים חזותיים נאותים את התיקשורת שנוצרה בין אותו נער לעולם הסובב אותו. היתה זאת כתבה אנושית בין הכתבות האחרות, המשוללות מימד אנושי. התוצאה: שתיים אחרי כתבתה של רו פתחה מהדורת כותרת לילה בסידרה של תרומות ממיפעל-ר מפיצי-מחשבים לאגודות ולמוסדות של פגועי-מחוזין.

צ'ל"ג

שטיפת המוח נמשכת

● לעורכי השבוע - יומן-אירועים, שכללו במהורה אחת שתי כתבות על "חזרות-כתשור בה", שהיו כליכולן תרגילים של שטיפת-מוח. תחילה הוצגה בהרחבה בתו של שריהאצור הי חדש, חזרות-כתשורה בהתנחלות בית-אל, וכעי בור כמה רקות הוצגה סופרת חזרות-כתשורה, אשה תימנונית בעלת שכל של ילדה בת 10, המתכוונת להתנחל בקריית-ארבע והמברכת על אהבת הערבים של חברון למתנחלים. הצגת מיעוט ועיר בעם כנושא מרכזי, פעמים כמהדורה אחת של יומן-השבוע - זוהי דוגמה לעריכה גרועה, חוסר-תיכונן וחוסר שיקול מערכתי - או גרוע מזה.

מאחרי המירקע

יבין - קרפין

חיים יבין מהווה בעייה עבור עורך מבט. היה זה יבין שהעביר את מיכאל קרפין מקול ישראל לחטיבת-החדשות של הטלוויזיה, שם הפך קרפין, תוך שלוש שנים, לעורכו של יבין ולעורך מבט.

המהדורה הנשית

אחת ממהדורות מבט זכתה השבוע בכינוי "המהדורה הנשית". הסיבה: שלוש כתבות שהוכנו בידי נשים הוגשו ברצף, זו אחר זו. היו אלה הכתבות של שרי רז, תמר מורג וג'ודי לוי.

סך השבירה של סער

איי-השקט התעשייתי, העובר על חטיבת החדשות מאז מינויו של מיכאל קרפין כעורך מבט. התחיל לעלות למנהל הטלוויזיה טוביה סער על העצבים.

סידרה של שיקולים מיקצועיים של קרפין שגרמה להתמרמרות אצל מרבית הכתבים, שד הגיעה עד לחרור של סער, היו אור-אדום לסער. סיגנונו של קרפין, סיגנון של "תפיסה כי ביצים", שבה הוא מאיים בכל עימות עם מנהל חטיבת-החדשות יאיר שטרן, ואימים בהתפטרות, התחילו לעלות לסער על העצבים.

לאור מצב זה נוצרה תחושה בצמרת הטלוויזיה שבישיבת הוועד-המנהל, שתיערך כמלאת חצי שנה למינויו של קרפין לתקופת-ניסיון, לא תמליץ הנהלת-הטלוויזיה על מתן גושפנקת-קבע למינויו. מסתבר שבינתיים הבהיר אחד מנגעני קרפין, הכתב המדיני יורם רונן, שסירב כעבר ליטול על עצמו את עריכת מבט, שהוא נכון למלא תפקיד זה.

נכונותו של רונן לכהן כעורך מבט מוציאה את המיפרשים מהקלף העיקרי של קרפין: שאין מועמד אחר בחטיבת-החדשות.

מניות לכיר בעליה

אין זה סוד שבימי שריהאצור, יורם אירדור, לא היה למנכ"ל רשות-השידור, יוסף לסידי, סיכוי להתמנות לתקופת-כהונה שניה בתפקידו. מה עוד שראשי-הממשלה לשעבר, מנחם בגין, הודיע את יועצו לענייני-תיקשורת, אורי פורת, למישרת מנכ"ל רשות-השידור.

מינויו של יגאל כהן-אורגד כשריהאצור הכפיי לה את סיכוייו של לפיד לקדנציה נוספת. כהן אורגד, שבתקופת ח"כותו היה מחברי-הכנסת המבוקשים ביותר על-ידי הטלוויזיה, חסר רוח ה"עליוס" כלפי הטלוויזיה שאיפיינה את קודמו. גם מישנהו של לפיד, נחמן רזן, האחראי לצדדים המינהליים והכלכליים של רשות-השידור, נהנה מקשרים מיוחדים עם אורגד, המקים את ביתו בשטחים הכבושים, בעיר אריאל. נחמן רזן הוא ראש-המועצה הראשון של אריאל.

פסקול

18 איזשים פחות

בחדוש האחרון התמנה הכתב לענייני-תחבורה-תעופה, ירין קימור, למישרת כתב לענייני-השירות. קימור עומד בקרוב לצאת ל"ארצות-הברית, במילגת-עיתונאי (אותה מילגה

אחד ממאפייני תקופתו של קרפין הוא בהקפתו על המישמעת בחטיבת החדשות, כאשר גולת הכותרת היא הקפדה על כואם של הכתבים בדריקנות לשיבות-הבוקר של החטיבה.

על רקע זה נערכו בין קרפין ובין רוב כתבי מבט כמה עימותים.

כמה מעימותים אלה התרחשו בין קרפין לבין הממונה עליו לשעבר, חיים יבין.

כתבת רז טלוויזיה אנושית

שלמענה יצא לאמריקה איש-מעריב, אמנון אברמוביץ. הסיבה למינויו של קימור: עוינות אישית של מיכאל קרפין, כלפי כתבי-החיוך הקודם - חרש ימים נילבר בתפקיד - איתן אורן, על כתבותיו במגזין-החדשות המתחרה, השבוע - יומן אירועים ● הישג סרטי-קדים בתולדות רשות-השידור השיג המישנה למנכ"ל-החדשות, נחמן רזן, שהצליח לצמצם את מצבת כוח-האדם של החדשות ב-18 "איושים". רזן הגיע עם 18" להסכמי-פרישה.

בשבוע שעבר התחולל עימות נוסף בין קרפין ליבין. יבין איחר ב-10 דקות לשיבת-הבוקר ונכנס לחדר-החדשות, שבו ישבו כל שאר כתבי מבט. קרפין, שדיבר באותו רגע, השתתק לשניה, ושאל את יבין לפרש איחורו. יבין העלה את חיובו המפורסם, קרב אל קרפין, ואמר: "קרפין, כבר היינו במקום הזה". קרפין חייד לעצמו חיוך סתום, התעלם מדבריו של יבין, ועבר הלאה לסדרה-היום.